

[Bernhard Baunsgaard.]

vi jo i dag oplevet adskillige gange, at vi ikke forstår hinanden: finansministeren forstod ikke et medlem tidligere under spørgetiden, og senere har der været andre forståelsesproblemer. Jeg kan vel slutte mig til koret og sige, at jeg forstår ikke den udtalelse. Tror finansministeren virkelig ikke, at udbyttet af aktier rammes af den nuværende inflation og krise? Det tror jeg i høj grad. Hvis det skulle være kriteriet, var der al mulig grund til også at tage aktieudbytter med ind under det. Og tror man ikke, der med hensyn til pantebreve og obligationer tages hensyn til, om vi har inflation eller ej? Når forholdet er det, at pantebreve — de behøver ikke at være på mere end 5 eller 10 år — til 8 pct. sælges til kurs 50, er der i høj grad taget hensyn til inflationen, og så er det en særdeles fin pengeanbringelse. Jeg tror ikke, at finansministerens bemærkninger holder, og jeg tror, for at gentage hvad jeg sagde i mit tidligere indlæg, det er på tide, at folketinget tager konsekvensen af, at man siger, man ønsker, det skal være agtværdigt at interessere sig for erhvervslivet, også at gøre det agtværdigt at spare op og investere i erhvervslivet, og det gør man nu ikke ved en forskelsbehandling.

Gydemark (RV):

Jeg skal naturligvis ikke diskutere med finansministeren, hvem der har de bedste forudsætninger for at vurdere denne sag, ministeren eller jeg, men jeg bliver nok nødt til at sige til ministeren, at besvarelsen om administrationen er, som også hr. Glistrup sagde, simpelt hen forkert. Der er jo intet i vejen for, at man med den ændrede udformning, som selvangivelsen nu får, og som jeg også kender, kan foretage denne udsondring. Jeg synes også, at ministeren i stedet for skulle have svaret på mit direkte spørgsmål om, hvorvidt man fandt det rimeligt, at det i dag foregik på den måde, at man fik rentenedslaget i de flinke kommuner, selv om man havde glemt at indsende skemaet, mens man bl. a. i landets største kommune og også mange andre steder kun får rentenedslaget, hvis man har opfyldt lovens bestemmelser.

Jeg vil også gerne gøre ministeren opmærksom på, at jeg jo netop gav ministeren

ret i, at man ikke uden videre kunne afskaffe rentenedslagsskemaet, forstået på den måde, at man naturligvis er nødt til at fastholde begæringen for de få undtagelsestilfælde, der findes. Men jeg vil gerne gentage, at for så vidt angår de rene renteindtægter, er der intet teknisk og administrativt i vejen for, at man fra og med 1975 kan foretage det alene.

Jeg vil også gerne sige til ministeren, at ud fra min daglige erfaring — jeg sidder jo og vender nogle tusinde selvangivelser en gang imellem — er der i dag meget administrativt besvær med at kontrollere og finde ud af, hvad der står på disse skemaer, og det burde være let forståeligt for enhver, at når det er ældre mennesker på en 70, 80, 90 år, man forudsætter skal udfylde disse skemaer, er det ikke bare sådan, at der står et sluttal forneden til højre, som man lige koder ind i systemet. Derfor vil jeg gerne gentage, at det ville være en administrativ lettelse, hvis man afskaffede den halvdel af rentenedslagsskemaet, som omfatter 98-99 pct. af alle nedslagsbeløbene, og så lod os selv klare det fremover fra 1975.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 115 stemmer mod 23; 1 medlem stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes med 116 stemmer mod 25.

Ændringsforslag nr. 3

forkastedes med 116 stemmer mod 23; 1 medlem stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 4

forkastedes med 94 stemmer mod 45.

Ændringsforslag nr. 5 og 6

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7 betragtedes som

forkastet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 2.

§ 1 med de foretagne ændringer

vedtoges uden afstemning.